

ISTEN VÁGYAI

Pecznyik Pál

Isten: trónja előtt, milljó angyalt látott,
drága szíve mégis, gyermek után vágyott.
Szeretett Fiának, legyen sok testvére,
s Ő, - mint édesatya - beszélhessen véle.
Bár tudta: a Sátán, beleront tervébe,
jó, rossz tudás fáján, az éden kertjébe.
Évát, Isten iránt, kétkedővé tette,
s így, férjével együtt, bűnbe merítette.
Sátán mégsem győzött, jött erősebb nála,
Mégváltónk győztesként, ment a Golgotára!
Ő a szent, ártatlan, helyettünk vérezett,
győzött a bűnösök rabtartója felett!
Immár szabad lehet, ki Sátán foglya volt,
nincs rajta bűn – bilincs, életén szenny, se folt.
Bűnre csábult ember, immár szabad lehet,
mint egykor édenben, Atyjához úgy mehet.
Imádságban már itt, beszélgethet Vele,
mint Krisztus testvére, mint Isten gyermeke!
Csodásan teljesült, mire Isten vágyott,
bár szenvedett érte, Fiával az áldott!
Szenvedésénél is nagyobb volt, szerelme,
vágyott, hogy lelkünket, magához emelje!
Lehet, már készen áll a sereg mennybe fönn,
melynek élén Jézus, népéért visszajön!
Olyan esemény lesz, mi még mennybe sem volt,
hívő gyermekekkel telik meg, a mennybolt!
Íme így teljesül, mire Isten vágyott,
látja gyermekeit, s köztük él az áldott!

Pecznyik Pál
Celldömölk
2009. I. 27.